

bidrage til et godt og ſundt Forhold med denne intereſſante islandſke D med dens hæderlige og fortreffelige Befolkning, ſaa vil jeg for mit Bedkommende være beredt til at gjøre det Offer, der her kræves af os, ſkjøndt det er et ikke ubetydeligt Offer. Seg maa endnu ſige, at jeg ganſke ſamſtemmer med Udvalget i dets Forſlag til § 6, ſom indeholder et temmelig væſentligt Princip og derfor er en væſentlig Endring, nemlig at det, naar vi i Tidernes Løb kræve Bidrag af Island til Fællesudgifter, da ikke ubetinget ſkal overlades den islandſke Lovgivningsmagt at beſtemme Maaden, hvorpaa det ſkal tilveiebringes. Vi have jo tidligere haft det Spørgſmaal paa Bane; det er ganſke viſt, at det er en overordentlig Svækkelse for den Myndighed, ſom beſtemmer, at en Udgift ſkal udredes, eller at en Afgift ſkal ſvares, at den ikke har det ſin Magt at kunne foretage Eigningen deraf, men ſkal lide ved, at en paſſiv Modſtand i ſaa Henſeende kan tilintetgjøre Beſlutningen; derfor ſkal jeg, ſom ſagt, ſtemme for Forſlaget.

Madſen: Seg kan dog ikke beſvare mig ved det, ſom blev udtalt af den ærede ſidſte Dale, at Juſtitsminiſteren har erklæret at kunne være tilfreds med den Sum, der er foreſlaaet af Udvalget. Da Sagen ſidſt var til Behandling her, udtalte jeg mig stærkt imod, at vi ſkulde gaae ind paa at udrede en ſaadan beſtandig vedvarende Sum, ſom var foreſlaaet ſom den mindſte Sum, men jeg udtalte tillige, at jeg var nødsaget til at ſtemme for den mindſte Sum i det Haab, at Landſtinget dog muligt vilde udſlette dette ſtedſe vedvarende Bidrag. Dette Haab er nu ikke gaaet i Opfyldſe, men Landſtinget har dog nedſat det faſte Bidrag til 15,000 Rd., og jeg har nu den Tro, at de islandſke Forhold ere ſaaledes, at baade det, ſom det andet Thing har vedtaget ſom det midlertidige Tilbud, og det, ſom er vedtaget ſom det beſtandige Tilbud i det Hele er en Afgjørelſe, der maa kaldes meget fordeelagtig for Island. Seg kan ikke troe, at der er noget ſomhelſt Land i Norden, der gjør en affondret liggende Landsdeel et ſaa godt Tilbud, ſom der her er gjort Island, og jeg kan heller ikke troe, hvad der blev

udtalt af den høitagede Juſtitsminiſter, at Fiſkeriet ſkulde være den eneſte Hovednæringsgreen for Island, thi jeg vil dog ogſaa mene, at Faareavl er et meget vigtigt Hovednæringsmiddel for dem, og det er en Indtægtskilde, ſom kan vedvare, uden at der behøver at gjøres ſtore Anſtrengſer for at vedligeholde den, idet Faarene i Virkeligheden tage deres meſte Næring af Jorden, ſaaledes ſom den ligge udryk. Derſom Iſkænderne kunde udnytte deels Fiſkeriet og deels Faareavl og maafkee ved Siden deraf gjøre Ugebruget noget bedre end det hidtil har været, hvortil der maa være stærk Opfordring, naar de ſaa deres ſinantiſſe Forhold med Kongeriget ordnet, ſaa tror jeg ogſaa, at de nok vilde finde ſig i at modtage det Tilbud, der er gjort fra det andet Thing. Seg kan paa ingen Maade være med til at ſtemme for det Forſlag, der er ſtillet af Udvalget under Nr. 7, men vil holde mig til det, der er vedtaget af det andet Thing, og jeg haaber, ſom ſagt, at Iſkænderne nok vilde gaae ind paa dette Tilbud.

Ordføreren: Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 1ſte Valgkreds (H. Hage) meente, at det var rigtig, at Udvalget havde foreſlaaet, at Beſtemmelſen i § 3 ſkulde gaae ud, fordi det var naturligt, at, naar et Anliggen vedrørte baade Island og Danmark, det da blev behandlet baade af den danſke og den islandſke Lovgivningsmagt, og dertil føiede, at han ganſke ſikkert ikke i Dieblillet ſaae et ſaadant Anliggende, men at vi dog ikke kunde vide, om der ikke i Tidens Løb kunde opſtaa eet eller flere ſaadanne, ſaa ſkal jeg dertil ſvare, at, hvad det ſidſte angaaer, ere jeg og Udvalget ſelbſtændig enige med det ærede Medlem i, at man nok kan tænke ſig Muligheden af et ſaadant Forhold, men vi kunne dertilmod ikke indrømme, at det i og for ſig ſkulde være rigtig at bruge den beſværlige Fremgangsmaade, at der da til Forholdets Løsning ſkulde kræves ſamſtemmende Beſlutning af den lovgivende Magt herhede og den lovgivende Magt paa Island, thi dette vilde kun være correct, ſaaſremt diſſe to lovgivende Myndigheder virkelig vare ſelbſtændige, men det ere de aldeles ikke; Rigsdagen er ſomden at